

mener, det er tilstrækkeligt, naar det bevises, at der i disse Sogne, hvor der her begæres Kirkebygninger, virkelig er Trang dertil. Det bevises paa to Maader. For det første derved, at et saa stort Antal af disse Sognebeboere have en uforholdsmæssig lang og besværlig Vej til Kirken, og det kan undersøges for et enkelt Sogn, uden at man behøver at gaa til en Undersøgelse af hele Syllands Forhold i den Henseende. Det andet er, hvorvidt der hos Befolkningen er Trang til og Begær efter at faa en Kirke. Dette viser sig derved, at der er indsamlet et Beløb til Opførelse af en Kirkebygning. Dette er sket i de Sogne, hvor der er foreslaaet Kirkebygninger, og det, at dette foreligger, kan ikke opnaas ved nogen Plan eller nogen gennemgaaende Undersøgelse af Forholdene i Sylland. Man kan ganske vist derved komme til et Resultat med Hensyn til Beboernes Kirkevej, men man kan ikke komme til noget som helst Resultat med Hensyn til deres Beredvillighed til at yde frivillige Bidrag til Kirken. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtreds (Falkensjerne) rejste et langt større Spørgsmaal med Hensyn til Kirkerne Bygning end de to foregaaende. Talere, der egentlig kun talte om Detaillen, nemlig, hvorledes Kirken skal være, og hvorledes den skal ligge. Det nævnte ærede Medlem rejste et Spørgsmaal i det hele om Kirkerne Benyttelse og mente, at inden det Spørgsmaal var løst, kunde vi ikke godt forsvare at bygge flere Kirker her i Landet. Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem i, at der kan være al Anledning til at tage det Spørgsmaal under Overvejelse om at tilføde en friere Benyttelse af Kirkerne her i Landet, men det ærede Medlem vil dog vistnok give mig Ret i, at det vil være et ganske overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at løse. Det ærede Medlem vil sikkert indrømme mig, at selv om der i vort Samfund findes en stærk Bevægelse for en friere Benyttelse af Kirkerne, saa staa vi ganske vist paa den anden Side lige over for en stærk Stemning for den nuværende Indstrænkning i Kirkerne Benyttelse, en stærk Holden paa dette, at Kirkerne ere til Folkekirkens Brug og ikke til noget andet, og hvilken Anskuelse man end har om, hvilken Frihed der bør indrømmes til Kirkerne Benyttelse — jeg har ingen Anledning til her at udtale mig om dette Spørgsmaal — maa man sikkert indrømme, at det vil blive et ganske overordentlig vanskeligt Spørgsmaal at løse, og at det ikke kan løses uden en meget hæftig og langvarig Strid. Altsaa, hvis vi skulde vente med at give de Menigheder, som nu for Øjeblikket i Sylland lide

under en urimelig lang Kirkevej, lettere og mindre besværlige Forhold efter Løsningen af det andet store Spørgsmaal, saa vilde det være at udflyde det første Spørgsmaal i en saa ubestemmelig Fremtid, at det vilde være omtrent det samme som at nægte ethvert Bidrag til disse Kirkerne Bygning. Det samme ærede Medlem nævnte Forholdene i forskellige andre Lande, jeg tror, han nævnte Sverige og maaste ogsaa andre Lande, men et Land nævnte det ærede Medlem ikke, og det var Schweiz. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, om han tror, at Befolkningen her i Landet i Almindelighed vilde med Ro og Taalmodighed eller med Velvilje finde sig i en Benyttelse af Kirkerne som den, der er almindelig i det protestantiske Schweiz. Naar Gudstjenesten er endt om Søndagen, forlade Kvinderne Kirken, og Mændene tænde deres Piber og begynde saa kommunale Forhandlinger. Alle kommunale Forsamlinger, alle Valg og alle offentlige Forhandlinger foregaa om Søndagen i Kirken. (Udflydelse af Tauber). Det er sandt, jeg har selv set det. Jeg vil spørge det ærede Medlem, om han tror, at man i det hele her i Landet vilde kunne vinde Stemning for en Reform af denne Natur. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem selv vil stemme derfor, men jeg anfører kun dette for at vise det ærede Medlem, at der baade kan stilles overordentlig vidtgaende Fordringer fra den ene Side og ydes en meget haardnakket Modstand fra den anden Side. Det hele Spørgsmaal vil, naar det rejses, give Anledning til en saadan Uenighed, at jeg gentager, at hvis Kirkerne Ombygning i Hedsognene skal vente derefter, vilde det komme til at vente længe — Med Hensyn til Spørgsmaalet angaaende Statsunderstøttelse til et fast Teater har jeg ikke meget at sige, efter hvad der fra anden Side er udtalt herom, men jeg noterede mig en Ytring af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Pingel) som Ordfører for dette Forslag. Det ærede Medlem udtalte, at det, som Forslaget bl. a. skulde bane Vejen for eller føre til, var, at Kommunen gav Understøttelse til Teatret, først i Provinserne og saa her i Kjøbenhavn. Jeg tror, at det af det ærede Medlem anførte netop er et Argument for, at vi ikke skulde gaa ind paa Bevillingen nu, thi er det Mening, at vi skulde vente en Deltagelse af Kommunen i denne Udgift, saa veed det ærede Medlem maasse nok, at der ikke er ret meget Udsigt for Øjeblikket til at faa en saadan Understøttelse. Flere af de større Købstadkommuner have, saa vidt jeg veed, udtalt sig aldeles bestemt mod at give